USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Lubomíra Fialy a soudkyň JUDr. Ivany Šímové a JUDr. Věry Jakubové ve věci

žalobkyně: **BG KAROLINA, k.s.,** IČO 14704293
sídlem Děpoltice 40, 340 22 Nýrsko
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Vovsíkem
sídlem Malá 6, 305 65 Plzeň

proti
žalovanému: **Myslivecký spolek Diana Dešenice**, IČO 01801414
sídlem Dešenice 1, 340 22 Nýrsko
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Štanclem
sídlem Čs. legií 172, 339 01 Klatovy 1

o náhradu škody ve výši 66 177 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Klatovech č. j. 7 C 51/2015-56 ze dne 21. 10. 2021

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně žalobu, jíž se žalobkyně domáhá vůči žalovanému zaplacení částky ve výši 66 177 Kč s příslušenstvím, zamítl (výrok I), zamítl rovněž žalobu, jíž se žalobkyně domáhá vůči žalovanému zaplacení částky ve výši 46 301 Kč s příslušenstvím (výrok II), žalobkyni uložil zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 14 036 Kč (výrok III). V odůvodnění soud prvního stupně uvedl, že žalovaný neměl pro žalované období s honebním společenstvem platně sjednánu smlouvu o nájmu honitby, neodpovídá proto za škodu dle ust. § 52 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti, není pasivně legitimován ve sporu o náhradu škody v projednávané věci, proto byly obě žaloby předchoze spojené ke společnému projednání zamítnuty. Soud prvního stupně odkázal na věc vedenou před Okresním soudem v Klatovech sp. zn. 5 C 67/2014, kde byl zaujat stejný právní názor o nedostatku pasivní legitimace, přičemž rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 18 Co 130/2020-519 ze dne 2. 12. 2020.
2. Žalobkyně ve včasném odvolání namítala, že soud prvního stupně ve věci rozhodl, aniž by vyčkal na rozhodnutí Nejvyššího soudu o podaném dovolání, které bylo podáno ve věci vedené před Okresním soudem v Klatovech sp. zn. 5 C 67/2014. Žalobkyně poukazovala na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 10. 2021, č. j. 25 Cdo 1190/2021-545, v němž Nejvyšší soud dovodil, že odpovědnost žalovaného za škodu v situaci, kdy žalovaný honitbu fakticky užíval na základě neplatné smlouvy o nájmu honitby, je dána. Rozsudek soudu prvního stupně je tak založen na nesprávném právním posouzení věci. Odvolatelka navrhovala zrušení rozsudku soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocelková.

prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení.

3. Žalovaný se k odvolání žalobkyně vyjádřil v tom směru, že skutečnost, že rozsudek Nejvyššího soudu ČR zrušil v dovolacím řízení odvolací rozsudek v jiné věci, není sama o sobě důvodem k tomu, aby soud postupoval shodně v předmětné věci. Žalobkyně neprokázala všechny atributy nároku na náhradu škody. Žalobkyně je povinna v řízení tvrdit a prokazovat svůj nárok, neučinila tak v předchozím řízení ani ve svém odvolání. Žalobkyně byla soudem poučena, že má možnost navrhovat další důkazy a přednášet další tvrzení. Vzhledem k procesní pasivitě žalobkyně, jíž v řízení tíží břemeno tvrzení i důkazní břemeno, byla její žaloba zamítnuta. Žalovaný považuje rozsudek s ohledem na jeho výrok za věcně správný, navrhoval proto jeho potvrzení a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.

4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně předcházejícího řízení dle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, přihlédl k odvolání žalobkyně, k vyjádření žalovaného, a aniž byl povinen nařizovat odvolací jednání (§ 214 odst. 2 písm. d) o. s. ř.), dospěl k závěru, že dosud nejsou dány předpoklady pro potvrzení ani změnu rozsudku soudu prvního stupně.

5. V posuzované věci rozhodoval soud prvního stupně o žalobě, kterou se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 66 177 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně předložila žalobní tvrzení, že je zemědělským obhospodařovatelem zemědělských půdních bloků vedených v geografickém informačním systému pro evidenci využití zemědělské půdy, v žalobě blíže specifikovaných. Žalobkyně tedy uvedené půdní bloky zemědělsky obhospodařuje. Žalovaný je uživatelem společenstevní honitby Dešenice, do které náleží blíže specifikované půdní bloky. Žalovaný dle žalobkyně odpovídá za škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř. Žalobkyně poukazovala na jednotlivá ust. zákona č. 449/2021 Sb. o myslivosti, poukazovala na to, že uplatnila u žalovaného v žalobě blíže specifikované škody způsobené černou zvěří. Poukazovala na marné uplynutí 60-ti denní zákonné lhůty ve smyslu § 55 odst. 3 zákona o myslivosti a na zaslané předžalobní výzvy.

6. Dne 14. 3. 2016 podala žalobkyně před soudem prvního stupně další žalobu, jíž se vůči témuž žalovanému domáhala zaplacení další škody ve výši 46 301 Kč. Škodu žalovanému vyčíslila postupně dopisy ze dne 11. 10. 2015 ve výši 8 124 Kč a ze dne 30. 10. 2015, kdy škoda byla vyčíslena na 38 177 Kč. Jednalo se rovněž o škody týkající se poškození půdních bloků v katastrálních územích Datelov, Oldřichovice, Děpoltice, Divišovice, Oldřichovice u Děpoltic a Matějovice, pouze za jiné období. Soud prvního stupně obě řízení spojil ke společnému projednání.

7. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí poukázal na to, že o náhradě škody na totožných půdních blocích za předchozí časové období (2013 až 2014) bylo soudem prvního stupně vedeno řízení pod sp. zn. 5 C 67/2014, na jehož závěry se žalobkyně odvolávala. V řízení byla řešena otázka aktivní legitimace žalobkyně a pasivní legitimace žalovaného . Soud prvního stupně rozsudkem č. j. 5 C 67/2014-483 ze dne 24. 1. 2020 žalobu zamítl s tím, že dospěl k závěru, že žalovaný není pasivně legitimován, neboť k poškozeným pozemkům, které tvoří půdní bloky v honitbě Dešenice, nemá platně uzavřenu smlouvu o nájmu honitby. Krajský soud v Plzni v odvolacím řízení rozsudkem č. j. 18 Co 130/2020-519 ze dne 2. 12. 2020 rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

8. Odvolací soud zjistil, že rozsudkem Nejvyššího soudu č. j. 25 Cdo 1190/2021-545 z 29. 10. 2021 byly rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 12. 2020, č. j. 18 Co 130/2020-519, a rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 24. 1. 2020, č. j. 5 C 67/2014-483, v částech výroků, kterými bylo rozhodnuto o žalobě na zaplacení 153 132 Kč s příslušenstvím a ve výrocích o nákladech řízení, zrušeny a věc v tomto rozsahu byla vrácena Okresnímu soudu v Klatovech k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocelková.

9. Pokud soud prvního stupně své rozhodnutí v přezkoumávané věci založil na závěru, že žalovaný není pasivně legitimován, přičemž odkázal na právní závěry obsažené ve věci vedené před soudem prvního stupně sp. zn. 5 C 67/2014, a uvedl, že právní názor vyslovený jak soudem prvního stupně, tak i soudem odvolacím je vztažný pro řízení v projednávané věci, odvolací soud se s těmito závěry neztotožňuje.

10. Dle § 52 odst. 1 zákona č. 449/2021 Sb., o myslivosti, uživatel honitby je povinen hradit a) škodu, která byla v honitbě způsobena při provozování myslivosti na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě nebo lesních porostech, b) škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř.

11. Podle § 2 zákona o myslivosti se pro účely tohoto zákona rozumí držitelem honitby osoba, které byla rozhodnutím Orgánu státní správy myslivosti honitba uznána (písm. m)), a uživatelem honitby držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal (písm. n)).

12. V projednávané věci žalovaný vykonával právo myslivosti na předmětných pozemcích (bez ohledu na platnost či neplatnost smluv o nájmu honitby), honitbu tak fakticky užíval a požíval z ní užitky v podobě ulovené zvěře.S ohledem na závěry Nejvyššího soudu (viz výše),je třeba vzít do úvahy,že pokud by žalobkyně nebyla účastníkem kontraktačního procesu, vyúsťujícího v uzavření smluv o nájmu honitby, posléze shledaných neplatnými pro rozpor se zákonem o myslivosti i stanovami, nebyla jejich smluvních stranou, o jejich právních vadách (překročení pravomocí orgánu honebního společenstva a nedodržení podmínek usnesení jeho valné hromady) by nemohla vědět. Důvody takové neplatnosti smlouvy by byly relevantní mezi jejími účastníky, nemohou však jít k tíži třetí osoby (žalobkyně) nemající na její znění, resp. způsob uzavření, žádný vliv a nemající povědomí o jejím obsahu a procesu předcházejícího jejímu uzavření. Příčilo by se smyslu a účelu právní ochrany poškozených subjektů podle zákona o myslivosti i obecnému pojímání spravedlnosti, pokud by se z tohoto důvodu žalovaný zprostil odpovědnosti za škodu způsobenou černou zvěří na trvalých trávních porostech pozemků patřících do okruhu honitby, na nichž po celou dobu vykonával právo myslivosti. Byť formálně vzato nebyl žalovaný nájemcem předmětných honebních pozemků, představoval by opačný přístup (že jen z tohoto důvodu není povinen nahradit škodu podle § 52 odst. 1 zákona o myslivosti) nepatřičnou výhodu jak pro něj, jako uživatele honitby, tak pro držitele honitby, neboť žádný z nich by neodpovídal za škodu, zatímco poškozený by jen v důsledku jejich nesprávného postupu byl zbaven nároku na náhradu škody, který mu zakládá zákon. Ten zjevně směřuje k takovému nastavení poměrů, aby za škodu v takovém případě odpovídal subjekt, který honitbu využíval. Opačný závěr by byl v rozporu i s obecnou právní zásadou, že nikdo nesmí těžit z protiprávního stavu, který vyvolal, nebo nad kterým má kontrolu (s účinností od 1. 1. 2014 je toto pravidlo zakotveno výslovně v § 6 odst. 2 větě druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Tedy i subjekt, který místo držitele honitby fakticky vykonává právo myslivosti na honebních pozemcích na základě neplatných nájemních smluv s držitelem honitby, má postavení uživatele honitby odpovědného podle § 52 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti, za škodu, kterou v době jeho myslivecké činnosti na honebních pozemcích způsobila zvěř.

13. Závěr soudu prvního stupně o nedostatku pasivní legitimace na straně žalovaného je tedy závěrem nesprávným, resp.předčasným, pokud byl odůvodněn způsobem uvedeným v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.

14. Odvolacímu soudu proto nezbylo, než postupem dle § 219a o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soud prvního stupně je vázán právním názorem odvolacího soudu (§ 226 o. s. ř). V dalším řízení soud prvního stupně tedy znovu posoudí důvodnost uplatněných žalob spojených ke společnému projednání, ve věci rozhodne po provedeném dokazování. Předpokládaný rozsah dokazování brání tomu, aby mohlo být provedeno před odvolacím soudem (§ 219a odst. 2 o. s. ř.). Ve svém konečném rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocelková.

soud prvního stupně rozhodne znovu o nákladech řízení včetně nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Plzeň 31. ledna 2022

JUDr. Lubomír Fiala v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocelková.